

Posudek rigorózní práce na téma "Mezinárodní únosy dětí a Evropská úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod" předložená Mgr. Monikou Matysovou.

Práce v celkovém rozsahu 111 stran se zabývá aktuálním tématem únosu, či jak autorka uvádí dle Haagské úmluvy, jednostranným přemístěním dítěte jeho rodičem či opatrovníkem nebo osobou blízkou. Autorčiným záměrem a cílem práce bylo pojednání této problematiky z pohledu tzv. rodičovských únosů, kdy dítě je protiprávně přeneseno jedním z jeho rodičů. Předmětem práce je pak dle autorky "zobrazení" problematiky mezinárodních únosů dětí z pohledu vnitrostátního, evropského a mezinárodního práva a jejich vzájemné propojení (str. 2). V této souvislosti si oponentka dovoluje poukázat na určitý rozpor mezi názvem elaborátu a jeho koncepcí a zpracováním. Tento problém se pak odráží i v rozvržení práce do jednotlivých kapitol. Autorka sama považuje za nejdůležitější pramen Haagskou úmluvu o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí (dále jen Haagská úmluva). Z ní též vychází při výkladu stěžejních pojmů vymezujících mezinárodní únosy dítěte (kapitola 1). Rovněž následující kapitola je z velké části věnovaná Haagské úmluvě (str. 19-28) i když okrajově zmiňuje i další mezinárodní smluvní dokumenty relevantní pro zkoumanou problematiku. Ke škodě věci se autorka více nesoustředila už v této části práce (str. 17-19) na normativní aspekty mezinárodněprávní úpravy únosu dětí. Zcela mimo její pozornost je skutečnost, že příslušná mezinárodněprávní úprava upravuje nikoliv vztahy mezi suverénními státy, ale normy, které jsou výlučně určeny k vnitrostátnímu převzetí. Některé z nich pak plní účel plné unifikace určitého úseku vnitrostátního právního řádu (viz Haagská úmluva), jiné stanoví pouze principy následně konkretizované vnitrostátním právem (viz EÚLP). V této souvislosti oponentka navrhuje, aby autorka v ústní obhajobě otázku unifikační či harmonizační povahy příslušných mezinárodních smluv náležitě rozvedla. Týká se to i relevantních aktů EU, tím spíše, že jsou předmětem autorčina zájmu v samostatné kapitole 3 (str. 35-39). Následující kapitola je věnovaná české právní úpravě mezinárodního únosu dětí. K ocenění je její pečlivé a detailní zpracování i důraz, který klade na příslušnou judikaturu národních soudů. Chybí však propojení s normativitou mezinárodní jakož i doktrinální uchopení. Autorka přitom mohla těžit z bohatě

zastoupené judikatury Evropského soudu pro lidská práva a Soudního dvora EU, tím spíš že příslušné judikatuře je věnovaná nejrozsáhlejší část práce (kapitola 5, str. 65-105). V této souvislosti se např. nabízela k bližšímu prozkoumání otázka výkladu článku 8 EÚLP Evropským soudem pro lidská práva s odkazem na obsah Haagské úmluvy a to i v případě, že stát, vůči němuž směřovala stížnost, není stranou Haagské úmluvy.

Uvedené připomínky reagují na značnou popisnost práce a absenci naznačení a analýzy problémů teoretické povahy, které daná materie nabízí. Ke kladům práce naopak náleží její pečlivé zpracování s využitím primárních pramenů a kazuistiky. V tomto směru práce dokládá autorčinu dobrou orientaci v judikátech jak národních, tak i mezinárodních soudů. K ocenění je i odborný jazyk a potřebná literární úroveň celého textu. Práce je opatřena kvalifikovaným poznámkovým aparátem a vybavena bohatým seznamem literatury. Příloha k práci je funkční.

Předložený elaborát odpovídá požadavkům kladeným na rigorózní práci a jako takovou ji doporučuji k ústní obhajobě.

V Praze dne 20. 2. 2012

Doc. Dr. Stanislava Hýbnerová CSc.

Oponentka